

Prima pars

tes eam dixerunt. Unde est tibi hec anxietas filia? Illa vero repete somnum recitauit. Abbatissa vero excitans sorores: stetit in oratione. Post completum vero ministerium usque ad horam terciam tenens codicem eufraxia stabat legens sedentibus. et postea statim ad horam terciam in ministerio. Post completorum vero tercie mox eufraxia sororibus necessaria preparabat. mundiciam in triclinio faciens. et lectos sternens. aquam implens et ad coquinam portans. ligna frangens et legumina coquens. farinam consermentans et coquens panem in cibano. Et dum hec omnia ficeret: nec in nocturna psalmodia deerat. nec in tercia. nec in sexta. nec in nona. nec in vespere. Nam postquam compleuit vespertinas orationes: per se ministerium faciebat in ferendo. Cum qua etiam et laborabat iulia. satis enim diligebat eufraxiam. Denique siquidem dyabolus quod somnum reprehemeret eam temptans: ei certamen immisit marimuz. Que mox anxietatis sue certamen abbatissa confessum est. Pro qua dum oraret abbatissa: dixit ei. Filia mea eufraxia: tempus certaminis est. vide ne molliat dyabolus mentem tuam: et perdes labores tuum. Adhuc enim parvo tempore dimicans tecum: dum fuerit supatus a te: rursum effugiet. Dicebatque ei simul et iulia. Domina et soror mea. si modo ei non repugnamus et vincimus: in senectute quale bellum cum eo faciemus. Lui respondit eufraxia. Quia dominus soror iulia. quia si mibi precepit abbatissa: non gustabo in tota septimana panes: donec dominino adiuvante vincam. Lui iulia dixit. Si tu hunc potes implere in terra: beata eris in celo. In isto namque monasterio nulla potuit sine cibo totas septimanas permanere: nisi domina nostra abbatissa. Tunc ingressa eufraxia. nunciauit temptationes dyabolique somnum abbatissae. eamque rogauit ut ei precipet quatenus totam ebdomadam sine cibo persisteret. Lui abbatissa dixit. Fac quicquid tibi videris facile esse filia mea. Deus qui creavit te: confirmet te: et contra dyabolum donet tibi victoriam. Cepit igitur eufraxia totam septimanam ieunare. et neque piallendi officium dereliquit: nec sororum ministerium. ita ut omnes tolerantiam ipsius mirarentur: et pulchritudinem simul et iumentutem etatis. Dicebant autem quedam de collegio earum. Habetur hodie annus custodientes eufraxiam. et sedentem eas non vidimus neque per diem neque per noctem: nisi solum quando requiescebat in loco suo nocte. Nunquam enim sedit vel quando etiam panem comedit. Omnes ergo sorores diligebant eufraxiam: quia se ita humiliter exercebat et cum studio famulatum sororibus exhibebat: dum precipue utique de sanguine impiali descederet. Pro qua re intente nimis pro ea orantes: rogabant dominum ut saluaretur. Fuit autem inter eas quedam nomine germana: quia dicebant ex ancilla orientis. Hec inuidiam habens aduersus eufraxiam: insurrexit aduersus eam in coquina secreta: et dixit ei. Dic eufraxia. Ecce tu semel in septimana comedis hunc regulam abbatissae. et nos hoc non possumus adimplere. Si coacte fuerimus ab abbatissa: quid faciemus? Lui eufraxia respondit. Domina mea: domina nostra abbatissa dixit. ut unaqueque sicut potuerit: te-

Vitas patrum

ceret. Non enim sine necessitate mihi hoc ingenuum posuit. Dixit ei germana. Impostrix et omni calliditate plena. quis nesciat: quia sub ingenio hoc agis. ut post paucos abbatisse tu ei succedas: Credo in christum quod te nunquam dignabitur ad abbatissam venire locum. Audies hec eufraxia: pressauit se ad pedes eius et dixit ad eam. Ignosce mihi domina mea: et ora pro me. Cognoscens autem abbatissa quod fuerat factum germanam coram omnibus vocauit: dixitque ei. Ancilla nequam et a deo extranea. quid tibi nocuit eufraxia: quod festinasti studium eius obrum per te? Alienam es a sororibus concilio. indigna es a ministerio. et coniugio sororum extranea. Lui multum supplicabat eufraxia: quatenus illi veniam largiret. et non eam flexit dominus inplerent dies triginta. Tricesimo vero die. videns eufraxiam: quia nil rogando perficeret. assumens secum iuliam et seniores feminas monasterij: deposcet ut rogarent abbatissam quatenus ei reconciliaretur. Quo facto euocauit eam abbatissa coram omnibus: dixitque ei. Nonne diuidicasti in corde tuo ut studium puelle huic abscederes. nec cogitasti: quia dum esset matrona et ex impiali genere constituta: humiliauit semetipsam et propter teum seruivit tibi. Omnibus ergo rogantibus pro germana: placata est. Tunc dyabolus contra eufraxiam certamina non cessabat committere. Nimis enim furebat contra eam: et cito perduci volebat ad finem. Una quidem dierum cum ad hauiendam aquam descendit ad puteum: arripiebat eam dyabolus cum lagena: et traxit eam deorsum in puteum. ita ut nauisaret eufraxia: et perueniret caput eius ad fundum. Eleuata vero de aqua et tenens funem situle: ita clamauit de puto. Ne proadiuva me. Quia voce facta: cognitum est quia eufraxia corruisset in puto. et currentes sorores cum abbatissa: abstraxerunt eam de puto. Que surgens exinde et semetipsam consignans: subrisit et ait. Quia christus meus: quia non me vincis dyabole. neque cedo tibi. Aliquanunt qui duxi lagenam portabam cum aqua in coquiam: ab hodie vero duabus lagenis aquam portabo. Et ita fecit. Videntis itaque dyabolus: quod eam in puto necare non valuit. rursum alia vice cum descendisset ligna incidere. cumque iam pauca incidisset astitit dyabolus obseruans eam. Et dum leuasset securum ut lignum incideret: colligauit dyabolus manus eius. et usque ad eius calcaneum traxit: et puenit usque ad tibiam. Que cum vidisset crudelissimum vulnus valde: et sanguinem vehementer effusum. proiecens securum angustiata: et in terram prostrata est. Julia vero cucurrit. et clamans sororibus nunciavit: quia eufraxia accipiens securim: de securi mortua est. Eunquam concursu clamor factus fuisset vniuersitatem circumstabant eam pauce simul et flebant. Tunc discens abbatissa: aquam in faciem eius misit. et consignans eam atque complectens: ait ei. Filia mea eufraxia: cur angustiata es. Recrea te et loquere sororibus. Illa vero respiciente: abbatissa dixit. Domine hiesu christe sana ancillam tuam: quoniam propter te multa patitur. Et cum ligasset pedem eius de panno cilicio: leuavit eam. et dans ei manum ducebatur eam ad monasterium. Illa vero respiciens ligna pro-